tet ex libris eorū quos habem⁹ Ite de
aplis qui fuerūt ducteꝫ et de discipu
lis xpi. non scripserūt nisi pauca. quis
omnes ubo dicisse credant. Item
de multitudie uborū subsecuta quoꝝ
inmabiles dicuerūt verbo. non hem⁹
libros nisi paucorū. Quata ergo p
sumptuo quorūdā. qui tā audaces sūt
ad copulandū noua spalia scripta
cū me tot et tātos tam pauca scripse
rūt. Preterea ecclia non solū nō accep
tauit multa scripta mlorū. sz upulit
tamq apocrypha. imo pro uno erroe
condempnat quoꝝ totū librū unū. sicut
patet de libro ioachym pro uno erroe
ecclia cuitatem in gñali cōsilio cōdēp
nato. Insup res mscripturā redacta
nō potest ita mficari ul' aluc glosai
sicut ubum cōfactum. et ideo illi qui
uba ul' facta bonorū uolent calup
mare habent maiorē occasionem ca
lupmandi cū uenerit aliq⁹ m scripto
mm laudabile. qua hūt pgd' pnt
horem tenē. quasi plancima. Insup
ad huiusmodi scriptores primet q sint
non solū docti sed i lege doctissimi uī
hom⁹ scribas qui dicunt a scribēdo
q sit exprimēs scribas mq⁹ i lege doc
tissimos. Ite q habeāt sup scienaam
scripturaz spūs dei qui melq docet.
Gregorius Nisi quis spūm dei acceperit
nullateng uerba eiq cognoscet. Item
q habeant specalem gracā i modo
dictandi. Sicut enī per spūm alij dat
sermo sapiencie, alij sermo sciencie,
et sic de aliis multis. ita oportet q
uult scripta cōpilare ad hoc habe
at gram specalem ppter qd' qui fece
runt dicunt doctores qd est nomē
artificis sicut pictores artifices uo
specalem pro gratuā oportet hre
ad artem suam. Unde quia sacē
scriptores oportet hre magnam sa
pientiā et dei spūm et specialē gra
tiam i hoc officio. Thom⁹ librum
quē fecit de illis qui de diuinis scp
serūt titulauit de illustribus uiris
vocans tales uiros illustres. Cūz
te q⁹ audacie est horū uirorū illustri
officiū assumere hoī [illegible] de predēs
tribus ad hoc neces[illegible] sariis ofic̄
nō habenti. Amplq uiri illustres
ad officiū ereguendū habuerunt
qnqz motiuū obiam ut dñs omnibus
qui ad usū maiorū suoz salubr da
masi ppe et epoz quorūdā multa
cōposuit. ut patet i scriptis suis. qnqz
ad instanciā multorū bonorum ut
magri petri lombardi in sentēcijs
cōpilandis. ut patet i prologo suo. cui
qz magnā neitatē carē ut augustin⁹
in cōpilando librū de cuitate dei in
quo defendit ecclām a paganis et
oniūbus impugnatoribus eius accēsus
zelo domus dei defendēte que suo
tempe a dissis miserabiliter impug
batur sicut ipemet dicit i illo libro.
multi uo nris tpis ist' offm aggressi
obia nō ubente aliorū istantia nō
i cuitate. neitate alia nō urgente.
cum ecclia iam habūdat i istis erūdi
cōtingit dei iudicio interdū q unde
debuerūt honorem assequi confusio
nē meruerūt. Demū sciendū q in lis
requirūt⁹ in scriptis bom doctoris. q
nū est ut i illis instruat homo dilē
tur. et moueat. Augustin⁹ de doctina
xpiana dicit quidam eloquens et
uerū dicit. ita debere docere eloquēt
ut instruat. ut deleōt. ut flectat. et sic
exponit postea sic instruē debet ut
intelligatur sic delēre. ut audiror te
neatur. sic flectere ut moueat. Alt
ud est ut sic scribat q reddat audito
rē benuolum attentū et docilem
et multo magis q⁹ alij doctores qui
cta falsa hoc faciunt interdū. Aug⁹
i eodem. quis audeat dicere ut pau
res falsas psuadere conant. nouē
rit auditorem ul' benuolū ul' at
tentū uel docilem facere. Sin uō q
uera psuadent ista non nouerint.
Aliud est quo ad ea que scribit ut sit
ualia uā et uera. Ualia quia oīa
debent dirigi ad edificationē gīne
caritatis. recta ut nec fauore plac

di alicuius ul' timore displicendi pal
pādo aliquos deuiet a recto. Qui uij.
Aperiantur labia mea ut recte pdicē
uera quia sacra scriptura dicit scrip
tura ueritatis. Dauid. Talis autē
scriptor fuit salomon de quo Eccl ulio.
Que fuit uba ualia quo ad pmū q
cōscripsit sermones rationabiles quo
ad sēm. et ueritate plenos quo ad
fidē. Aliud est ecclia docendi modum
prudentis suppositis quibusdā prī
apijs fidei per racionē procedere ad
alia. tamq habentis racionale iudi
cij m pectore. Ite quia racōe ostendit
exemplo declarare maxīe in theolo
gicis. ubi multa ppter eoꝝ spūalitatē
non intelliguntur. nisi declarentur
exemplo sensibili. Xpūs lucidissi
mū docendi genus est exemploz
dno. Item quia racio humana
frequenter fallit. et exempla cert fal
lūt expedit omia. que dicūt auctori
tate diuine scripture que maior est oī
racione ut dicit Augustin⁹ cōfirmari
hom⁹ Non michi credas. misi qd'
dicero cōfirmauero auctoritate ue
teris aut noui testamēti. et hic est
finis q⁹ qui difficile pūpicit. quia
cū sua quoꝝ ostendit pracionem.
et exemplo declarat et auctoitate
cōfirmat non de facili ifirmatur.
Aliud est ecclia expoem scripturarum
in qua cauendū est ne facile aliud
sensus gratur. q⁹ auctoris. Cauēdū
est eciā ne i scriptura uālis ueitas
semp uel misteria requirāt. Sūt
em quedā scripture i quibus ueri
tas trālis uenit non pt sicut di
cūt expositores sup templum eze
chielis. Alie i quibus nulla sūt miste
ria. sed sola historia que cōtexitur
cum alia historia. q resonat mistia
sicut cauille. et ligna q nō resonant
mistia iugunt cum corda q reso
nat i cithara. ut dicit Augustin⁹.
Cauendū iterū ne obscuritas in
uelatur i ubis exposituis. Ipōz
em est eluciare tenebrosas sentē

cias scripturaz Gregorius Aperta
dicta exponenda ferentur nobis
cōspicias esse sentencias anoꝝ.
Ex hijs patet q i doctoribus scripta
confitentibus requirit q tale grām
habeant i scribendo q instruant
q delectent. et sic de aliis ut dictū e
Insup ad ipm studere primeat.
et in scripto deceant multaz dicta
supius reprehensibilia circa studiū.
et circa doctores erūt i eo reprehen
sibilia nisi caueat diligent ex quibus
oniūbus saluet pnūbus et predictis
circa studiū. et doctores patet quot
et que pnt reprehensibilia i huiusmodi
scriptoribus tuenti. De reprehen
sibilibus circa disputacionē Cap
Circa scripta nondū .C. xliij.
q triplex est disputacio scili
cet scholastica ecclesiastica et ext
ordinaria. Scholastica est que fit m
scolis magroz ad mdagacionem
ueritatis. Quemūt autem multe
utilitates ex eius exercitio. ppt qd'
a theologis non sūt negligende
huiusmodi disputationes precipue
cum paulus dederit magnū exēplū
disputandi frequent Act xix. ubi
dicitur discedens scilicet a quibusdā
obstinatis segregauit discipulos
cotidie disputans i scola tyranni
cuiusdam. Hoc aut fecit p bienniū
sup quo ubo dicit magr in hystoijs
q conduxerat hospicium ab illo ty
rāno i quo docebat discipulos tq
scolā regens. Verū circa huiusmodi
disputationes multa interdū acci
dūt reprehensibilia est. Unum est
nimia audacia qñ nimq sufficien
tes aperiūt os suū i talibus dis
putationibus contra qd' dicat hom⁹
sup Ecc. Discipulus pitagoricoz
est per quinquennium tacere et postea
eruditos loqui. Aliud est nimia
mansuetas. quādo scilicet aliqui
sufficientes ex nimia pusillanimi
tate ul' nescio qua humilitate ul'
pigritia uel timore alicuius cōfu